

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Mynster, Ole Hieronymus FRA: Mynster, Jakob Peter (1806-09-05)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Mynster, Ole Hieronymus FRA: Mynster, Jakob Peter (1806-09-05)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 5. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000002.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Spiellerup, 5te Septbr. 1806

Min gode Broder!

Ret megen Tak for Dit sidste kiærlige Brev. I Henseende til Begyndelsen deraf anmærker jeg, at vi vist nok ved vort Kiød ere bundne til Jorden, og med vore Glæder og Sorger, og Dyder og Laster, dependente af dens Vejrligt, Electricitet, Galvanismus m. v.; men det er just det, vi ikke skal være, men gjøre os frie fra. Dersom vi ere dydigere i godt Vejr, saa er det rigtig nok Tegn til, at der er noget Godt i vor Sjæl, som virker, naar det lidt meere ubehindret kan; men det skulde virke, ogsaa naar det forhindres. — Jeg har i Dag begravet en Møllerkone, som døde fra 9 Børn, hvoraf det mindste sad i Kirken for at døbes, medens vi puttedes. Moderen ned. Det er lidt tungt at see paa, — men jeg forglemmer dette og alt andet Ondt ved at være saa flittig, som det er mig mueligt, fra Morgen til Aften, hvilket jeg i disse Dage er, og lever vel. Jeg læser Plato, i Schleyermachers fortreffelige Oversættelse, da den ej er at faae paa Græsk. Jeg undrer mig ikke over, at han er bleven kaldet „den guddommelige" lige siden han levede, men over at Folk har havt Forstand til at kalde ham saa. Dersom Du kan faae fat paa hans „Gorgias" (den staaer i 2den Deels 1ste Bind af Schl's Oversættelse), saa læs den. Det er kun en lille Bog, men hvis blotte Form styrker; Alting er klart og aabenbart, dog kræver det den meest udeelte Opmærksomhed, men bemægtiger sig den og. — Grev Antraigues har skrevet en Bog, som han kalder: traduction d'un fragment du XVIII Livre de Polybe, 3: Taler og Dissertationer over Preussens Forhold. De tre lange Taler kan man vel lade være ulæste, uagtet de indeholde meget Godt, men Slutningen burde man læse; næsten intet politisk Skrivt har Mage dertil, og det ender med en Lovtale over det politiske Had, som er Pindari Tankers høje Flugt. Hvert Ord skal vel just ikke tvinges til Anvendelse paa det Nærværende, dog giøds jeg, da jeg læste: „De Ulykker, som derefter paafaldt Syrien" (Preussen), „skulle vi fortælle i den 21de Bog af disse Historier" — thi naar Tiiden faaer fuldbragt Materien til de 3 Bøger af Historien, hvad vil saa være skeet? Og er ikke Preussen af sig selv bragt i den Forfatning, at ethvert Skridt, den kan gjøre, er æreløst? hvorfor ogsaa dens gamle Styr mænd, Hardenberg, Schulenburg, Lucchesini forlade Roeret, og Bülom arresteres. — Hils Pavels og tak ham; jeg er rørt over det Gode, han har sagt om mig, men du vil let indsee, hvor lidt han og jeg ere skikkede til at være „Aands-Fortroelige". Derfor veed jeg nok, at han er et temmelig varmt og meget ærligt Menneske. — Du siger ved „Moralitet": „tilgiv Ordet". Jeg veed nok, at du ikke misforstaaer min Meening, jeg kunde ogsaa see det af det virkelig Smigrende, Du har sagt mig; men maaskee misforstaaer Du. 7endnu lidt mine Ord. Jeg har just i disse Dage seet Noget, Schelling nyelig har skrevet, og hvoraf jeg vil afskrive Følgende: „Es verhält sich mit der Sittlichkeit in dem Sinn, wie sie in jenen Anpreisungen doch eigentlich verstanden wird, wie mit der Correctheit des Stils; man fodert diese, ja man sett sie voraus als die Conditio sine qua non eines trefflichen Werks; aber wie diese nicht hinreicht, auch nur den Schein eines Kunstwerks hervorzubringen, so jene auch nicht, ein wahrhaft schönes und göttliches Leben. Wer wird, sagt Plato, schönen und guten Männern Gesee geben wollen, die Wahrheit zu reden, Verträge heilig zu halten, andere nicht zu übervortheilen? — — — In diese (die Wissenschaft, die Poesie und die Kunst) sollen also die Malvolio's nicht einbrechen, die da vermeinen, weil sie tugendhaft sey'n, soll es in der Welt keine Schönheit mehr geben, keine Trefflichkeit der Natur, keine Lebendigkeit ausser ihnen und ihrergleichen" *). Dette er godt sagt, skiøndt langt fra ikke udtømmende, og jeg følger endnu til, at der i den Moralitet, som „jene Anpreisungen" anpriiser (og hvortil de allerede have maattet forcere Ordet langt over sin Betydning), nemlig i de af mig omtalte Anviisninger „til at blive riig og lykkelig" maae afskiæres Meget, ofte endog deres Princip og heele Sjæl, inden Mennesket kan begynde at leve gudeligen og vel, eller at tælles iblandt de „skionne og gode Mænd".

Du har formodentlig hørt, at og hvorledes Frue Rahbek kom til mig; derfor fortæller jeg det ikke. Hun vil ogsaa bedre kunne fortælle Dig endeel Løjer og Galskaber. Hun viiste mig ellers en Sonnet af Petrark, som jeg, aldrig har læst, men hvori jeg til min Forundring og Forskrækkelse fandt et Stykke af min „Formaning til Amor" **), næsten Linie for Linie.

s. 8 Lev vel, min Gode! jeg ønsker Dig alt mueligt Godt, elsker Dig af mit inderste Hjerte.

Din
J. P. M.